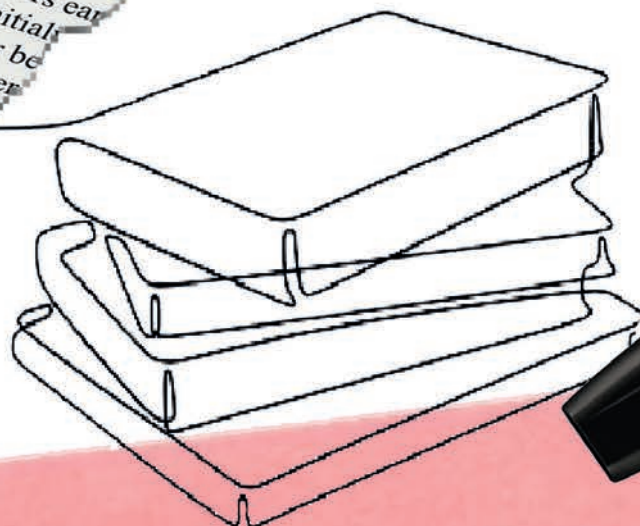

ed-handed... in court... ion of two... e to comm... IN SIC... had not been... problems. Th... "We cannot... olved with t... with his family... the meeting... is would... ed intending to be... clearly as much as... previous attempts... failed badly when... over the edge of the... taken from all quart... anuary through to... not on a thursday... continue with the... would not usually... because of the wa... stuck for hours ear... what had initial... have so far be... by helicopter... ver both can...

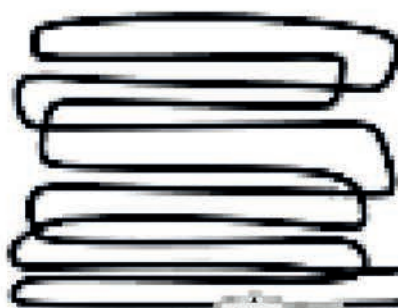
С JAM CA

ГИМНАЗИЈАЦ

Обојимо школски живот бојама ентузијазма

...n a thursday... Continue with the... would not usually...olved with t... ck for hours earlier tod... what had initialy... have so far... CAUSES... will also make th... encouraging regulary is es... den will benefit from a... ottest part of the year... corner and now's th... these handy tips... OR SUMMER... nes at Cr...

РЕЧ УРЕДНИКА

САДРЖАЈ

- 3. ИГРАЛИШТЕ
- 4-5. БОЖИЋ
- 6-7. СВЕТИ САВА
- 8-11. ПАНТЉИКЕ
- 12-13. ERASMUS+ – ПУТ У ШПАНИЈУ!
- 14. ДАН ЗАЉУБЉЕНИХ
- 14. ШКОЛСКИ МАСКЕНБАЛ
- 15. СПОРТСКЕ ПОБЕДЕ
- 16. ХЛАДНОЋА

Удружење „Српски савез” – савез Срба

„Гимназијалац”

лист ђака Српске гимназије
„Никола Тесла” у Будимпешти,
школска година 2021/2022. број 2.;

Уредник: Јана Шошић

Редакција: Јана Шошић, Наталија Томић,
Ива Тодоровић

Технички уредник: Зоран Меселџија

Фотографије: Владо Марковић

Дизајн и обрада слика: Иван Топаи

Одговорни професор: Драгомир Дујмов

Лектура: Драгана Меселџија

За издавача: др Јованка Ластих, директор

Издавање је помогло Министарство људских
ресурса

Драги гимназијалци,
Формирати савршен број школског часописа који адекватно обавештава о свим школским догађајима никада није било теже!
Период иза нас обележили су празници, школска слава, спортски успеси и наравно, круна свега претходно наведеног – церемонија предаје пантљика! Разноликост емоција које ови догађаји носе није недостајала; веселили смо се прослављајући Божић, марљиво припремали прославу Светог Саве, плакали свесни приближавања растанка с матурантима, пак и уживали у величанственом спектаклу који су нам припремили...

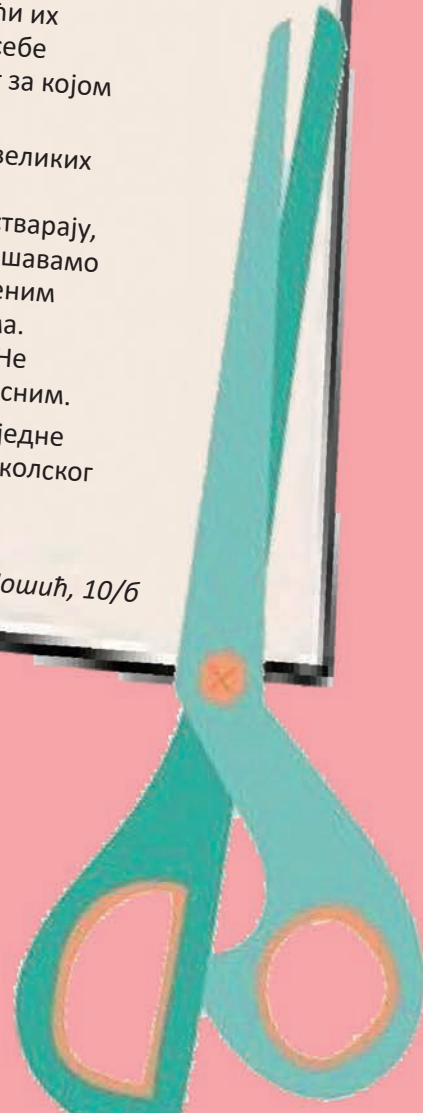
У свим тим осцилацијама нашег интригантнoг гимназијалског живота, крије се савршено несавршени мир и задовољство које ће нам током одрастања све више недостајати.

Како бисмо били стопроцентно сигурни да нам се гимназијалске успомене неће загубити у гомили још ненаправљених, пажљиво, с љубављу, стварамо „Гимназијалац”, заједно ткајући речи бирајући их тако да будућим верзијама себе приближимо светлу младост за којом чезну.

У маниру љубави, промена, великих прекретница и нових начина размишљања која се у нама стварају, нови број започињемо и завршавамо мисаоним текстовима испуњеним есенцијално битним лекцијама. Не школским, већ животним. Не привременим, већ вечно корисним.

Уживајте у ретроспективи још једне божанствене целине средњошколског живота!

Јана Шошић, 10/6

ИГРАЛИШТЕ

Мрачни ме амбијент ове монотоне собе тако олако гута, да се осећам као свитац ког је неко управо немилосрдно отрљао о своју одећу.

Осећам се као да је неко искористио мој сјај, не би ли себе просветлио.

Осећам се као да ови зидови упијају мој ум и чувају га, лојалније од иког.

Да ли се уопште осећам?

Лутам можданим друмовима.

Конфузија енормног капацитета изједа ми читаво постојање и исто доводи у питање, јер на клацкалици између Равнодушности и Емоције данас не седи нико.

Гледам игралиште и видим пустош људског недостатка, осећам га у сржи, испод прокључале крви и пресушеног зноја.

Људи када седну, седну на емоцију, а *то су људи. Некада су у испрљаним фармеркама, или умрљаних руку. Не маре.* Не знају ко ће за њима чистити, али, док су ту, добро је.

Данас нема никога, и чујем како Равнодушност тупо, болно, мртвачки, удара о камен испод себе. И све до данас нисам приметила да је испод емоције нежна травната подлога, о коју колико год јако ударили, не озледите се. Нисам приметила док на супротној страни нисам осетила хладноћу стене, и схватила да не ценим довољно тишину осећања. Ми осећамо, и о томе ћутимо. *Равнодушност из нас вришти, вришти ништавилком.*

Још увек посматрам игралиште, и још увек нема никога. Ударац о камен давно се стишао, и све што несвесно очекујем јесте мелодични звук нечијег хода. Што више анализирам призор игралишта схватам да га никада нисам волела, бар не конкретно њега, празног, без душе.

Волела сам сваког ко седне на један крај, ко седне на Емоцију.

Не знам волим ли оне који устају.

Чекајући у сопственој тами, љуљашка зашкрипуга. Фокус ми је на њој после неког времена.

Сама је зашкрипугала. Можеш и ти.

Направићу сопствени ритам чилог, хитрог корачања ка љуљашци. Сама.

Није ми јасно само зашто ми је ико потребан како би сео на Емоцију. То могу урадити и сама, бар привремено.

Они што су устајали с ње, вратиће се. Сешће на Равнодушност без свести да ми олакшавају. Држаћемо равнотежу, док неко од нас не посустане, а када се то деси, корист је моја. Устала ја, или супротна страна прва, повредиће се она.

Удариће о камен, или пустити мене да тврдоглаво волим себе на клацкалици.

Једва чекам да се врате ти што су устајали, јер знам да хоће.

А ја ћу имати две опције.

Стајаћу крај игралишта, или седети на емоцији.

Наплаћиваћу улаз шаком искрене љубави. Ово није место за неизиграну децу. Моје игралиште је место за људе. За хуманост.

Јер, од данас, ја волим клацкалицу.

Без икога на њој.

Јер, од данас, ја волим себе.

Без иког на мојој емоцији.

Јер, од данас ја сам љуљашка свог ума.

Без ветра да ме пољуља.

Јер, срце је игралиште, чију пустош некад морамо ценити.

Јана Шошић
22.07.2021.

БОЖИЋ

Успешно приређен Божићни програм на Тргу ружа

По устаљеној традицији у Српском образовном центру „Никола Тесла” у Будимпешти пре зимског распуста обавезно се приређује Божићни програм. Од самог настанка наше самосталне Српске школе у мађарској престоници професори и ученици се труде да чувају и негују богату традицију српског народа.

Током преподнева тог тмурног 11. децембра у сали за физичко васпитање приређена је манифестација у којој су учествовали бројни ученици Српске основне школе и гимназије „Никола Тесла”. На самом почетку у веома лепо уређеном и декорисаном амбијенту присутне су поздравиле Јана Шошић и Тијана Мајданцић ученице 10./6 разреда. Оне су између осталог прочитале и следеће мисли: „Сматрамо да је неговање народне баштине од посебног значаја за очување и јачање српског националног идентитета у Мађарској па и много шире! Данас смо сведоци великих промена у свету, а поготово на старом европском континенту. Тако се и значај свих наших празника, а међу њима и Божића, у многоме мењао, изкомерцијализовао. Но, те промене нису од јуче. Ево шта је о томе забележио велики српски књижевник Милош Црњански давне 1955. године!”

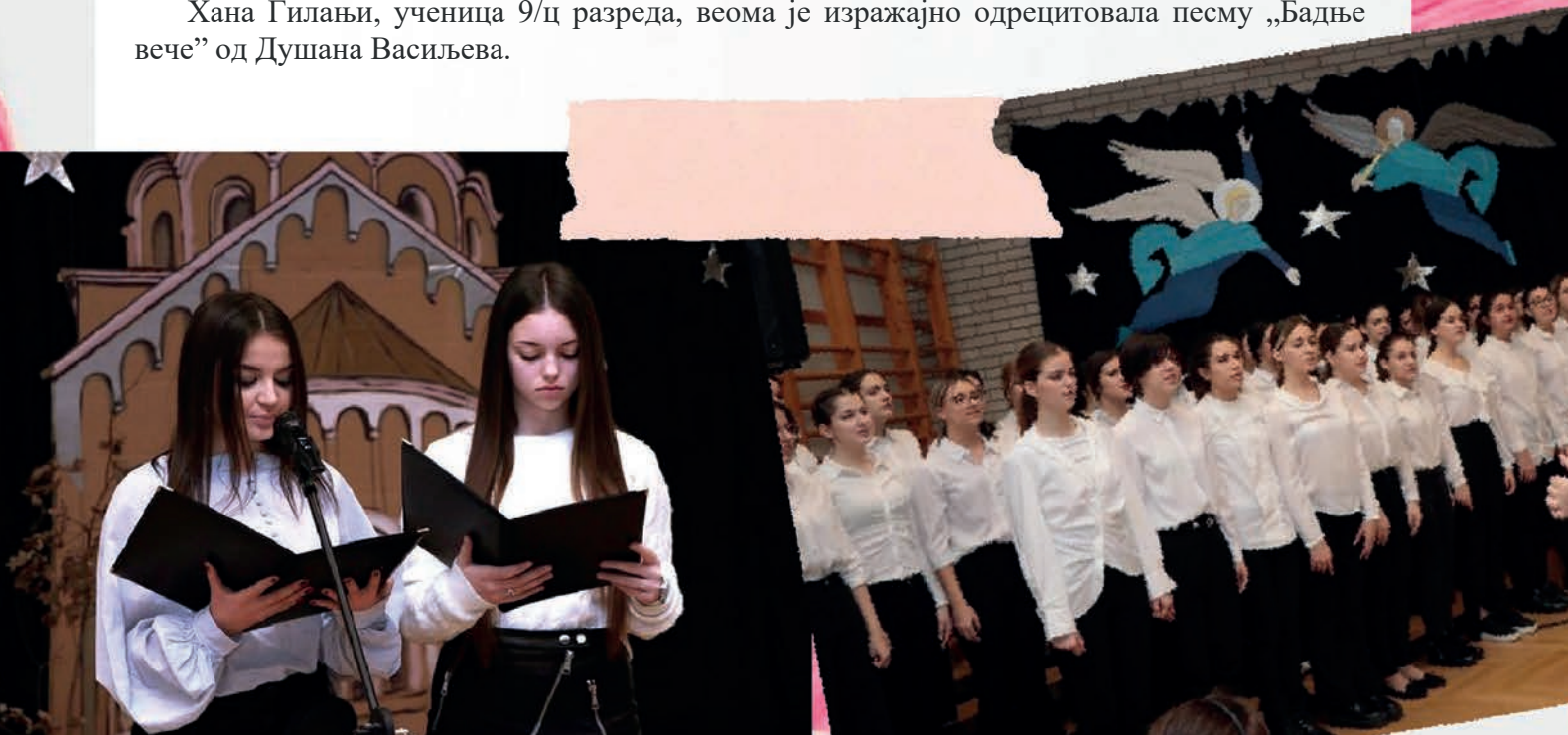
Из Црњансковог чланка издвајамо овај део:

„У хришћанској Европи, божићни празници ни издалека нису оно што су некад били. То више није празник детета рођеног у Витлејему чија су колевка биле јасле. То је сад више празник некаквог брадатог цина из шуме... /.../ Велики празник рођења оног коме су долазили са Истока да би се пред тим дететом поклонили краљеви и мудраци, претворио се у огромну пијациу на којој трговци продају више него током читаве године. /.../ Видљиво је да атеистички начин празновања Божића све више осваја терен у свету, а посебно у Европи.”

После критичких примедби Милоша Црњанског ученице су своје обраћање завршиле овим речима: „Без обзира на све новотарије и промене у свету наша школа у Будимпешти ипак наставља своју мисију очувања наших лепих обичаја, па тако и Божића. Из године у годину талентовани ученици приказују пригодни Божићни програм.”

Овај пут присетили су се обичаја који се везују за Бадње вече!

Хана Гилањи, ученица 9/ц разреда, веома је изражајно одрецитовала песму „Бадње вече” од Душана Васиљева.

Затим су на сцену ступиле
Мартина Аксентијевић и Тиса
Васиљевић, ученице 9/ц
разреда. Оне су прочитале
пригодни текст о дану
рођењу Исуса Христа.

Ради боље илустрације
пуштен је и кратак исечак из филма
који приказује долазак мудраца са Истока. Програм је
затим настављен са приказом народних обичаја, уношења бадњака
и простирања сламе по кући, бацање ораха у четири угла собе и молитве.
Фамилију која прославља Божић одглумили су Матеја Лазовић, Катарина
Бодирожа, Јована Бандулаја и Константин Дамњановић, ђаци 9/ц разреда.

Хор је успут веома лепо отпојао песму „Ој Бадњаче, Бадњаче” улепшавши
своју појку свирањем у ксилофоне и фрулу.

У северним деловима нашег народа постоји обичај ношења Вертепа.
То је део наше лепе народне усмене баштине. Деца током Бадње вечери
обилазе домаћинства и приказују долазак три мудраца са Истока да се
поклоне новорођеном Спаситељу.

Ђаци 9/ц разреда Матеја Кнежевић (Ирод), Вељко Љубојевић (Гаспар),
Урош Мерњик (Валтазар), Богдан Ђук (Мелхиор), Дуња Илић (пастир),
Сара Гудурић (Губа) одлично су извели Вертеп.

На самом крају програма хор гимназијалаца заједно са основцима
надахнуто отпојао је

тропар „Рождество твоје, Христe Боже наш”.

Овогодишњи божићни програм осмислио је и увежбао професор
Драгомир Дујмов, разредни старешина 9/ц разреда. Око лепе и пригодне
декорације потрудила се професорка Анита Шухајда.

Д.Д.

СВЕТИ

Замислите нацију ситу свега; прехраћену, трому од сопствене тежине, сопственог стања скрханог незадовољством. Прождрљиво је током векова гутала туђе хирове, туђу жудњу за расутом крвљу, за истребљењем оног што други поштују и за исто живе.

Замислите нацију како лењо седи док јој се сви подсмевају, упиру прстом на њен тако неугледан изглед, као да је могла бирати шта ће јести. Хранили су је, јер саму себе није имала чиме, те да не би изумрла, прихватала је и залогаје олоша, што је као залутало псето третирају.

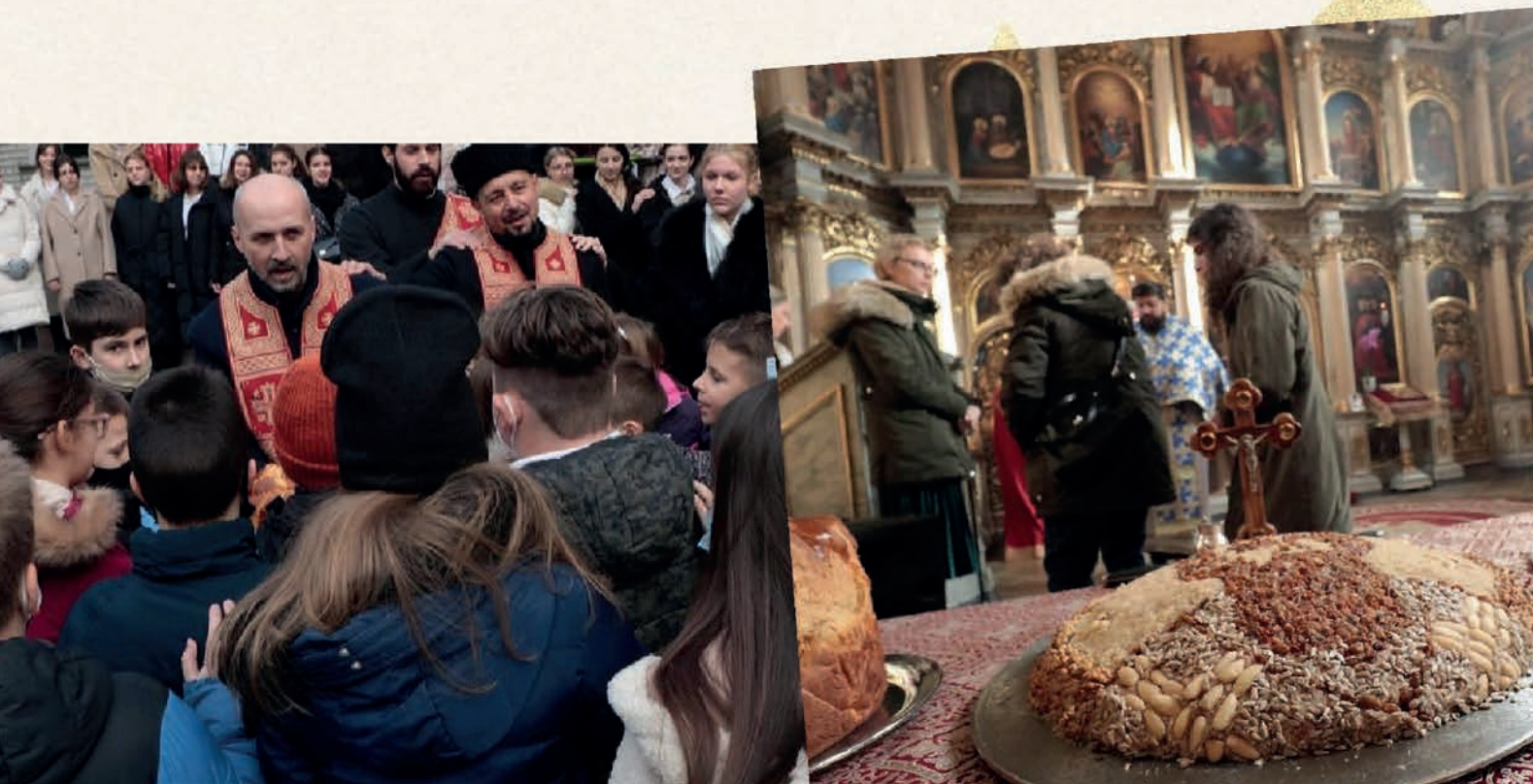
Замислите ту исту нацију, обгрљену вером, да ће некад устати из ћошка срама и просветлити све оне што су је потцењивали. Дивиће јој се, јер у себи крије засењујућ интелект и пречисту наду која неукротно тиња; но нико је не види.

Замислите нацију како чило и хитро тумара међу онима што су је прехранили својим гадостима, како зрачи максималним добром које људска природа у себи поседује.

Када сте је замислили, схватићете да је не морате замишљати. Ми Срби, пред светом данас поносно стојимо и дичимо се свим што смо успели и засенили оне који су у нас најмање веровали. Док они вере ни у шта нису имали, ми смо веровали у божанствене силе које су нас својим чврстим канапима извукле из невоља. Те канапе саткао нам је светитељ, коме је доста било неслоге овога света. Научио нас је Свети Сава свему што умемо, интелектуално и емоционално, и поставио дефиницију човечности коју данас следимо.

Данас смо ми нација, што пркосно стоји међу некадашњим непријатељима, и поносито пева у славу светитељу Сави.

Ми смо младост која нас одржава, ми смо нада што уз звук звона српске православне цркве у Будимпешти припрема славу вечитом нам јунаку. Ученици школе Никола Тесла, и ове године традиционално су припремили свечаност у просторијама српске цркве, но и саме школе, присећајући се помоћу кога су они данас оно што јесу; због кога поседују оно што им је неко желео отети – православље, моћ, слогу и љубав.

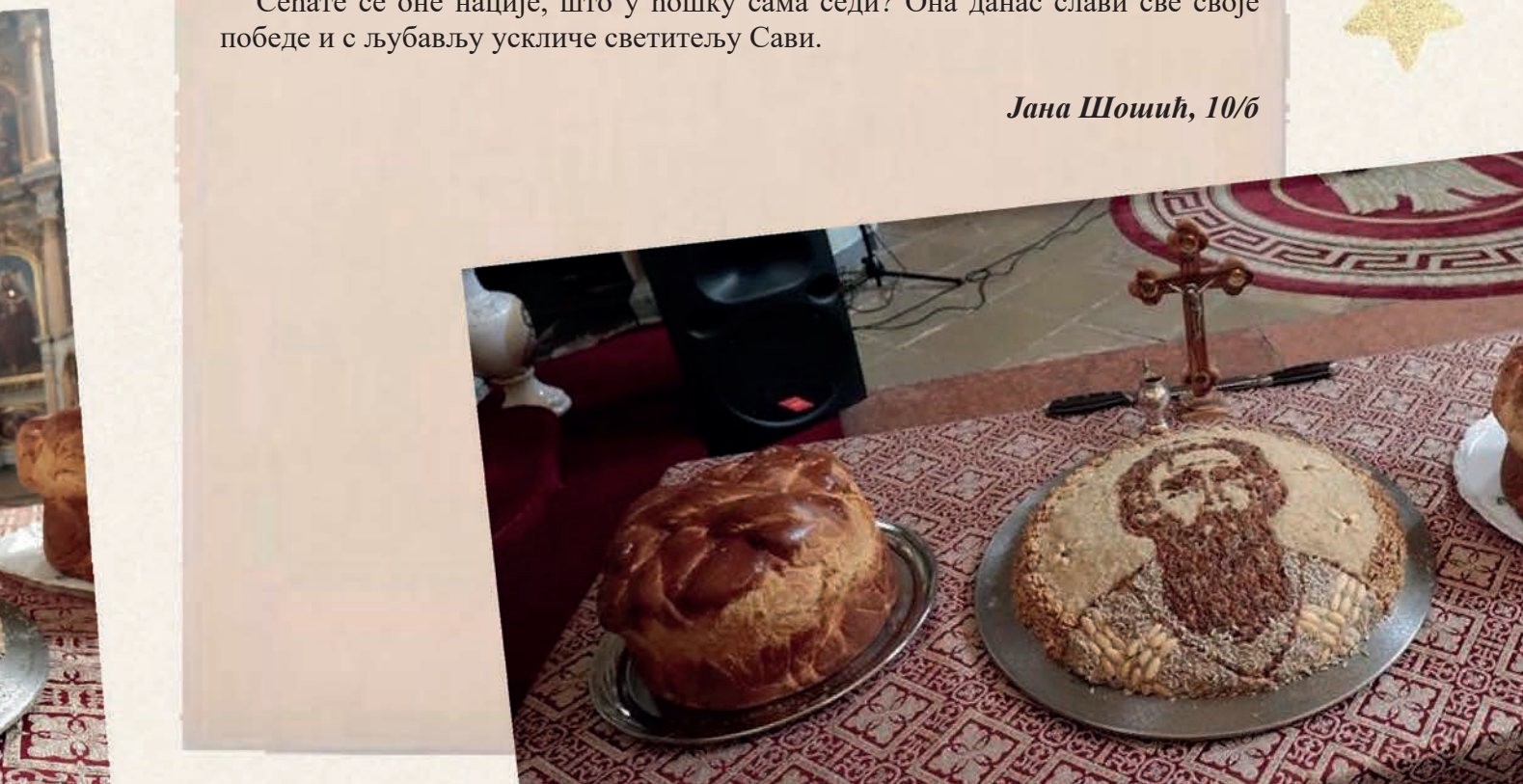
Дан пре самог Савиндана, током наставе, сви полазници основне школе и гимназије издвојили су читав час како би достојанствено обележили славље свом првом учитељу Сави. Уз песме хора, молитве свештенства и неизоставно послужење у виду колача и кољива, с осмесима на лицу провели смо време клањајући се хероју српске просвете.

Ученици 10. разреда, 27. јануара, с вољом су припремили све неопходно за адекватну прославу – мноштво воље, кољиво и колач те исто и послужили присутнима на величанственој литургији. Током саме литургије, најзахвалнији Светоме Сави, ђаци, малени све до оних на прагу одрастања, испунили су просторије цркве; не само физички, већ и духовно, надом, вером и захвалношћу. Неколицина тих ђака, ангажовано је приступила улепшавању самог догађаја – рецитацијама, песмама и молитвама у част првом српском архиепископу и борцу за српску духовну слободу и ученост. Читаво збивање праћено је умилним аријама жена анђеоских гласова црквеног хора.

Кажу, *Сунце је грејало млада лица тога дна*, но нешто ми говори супротно. То је с неба послата топлина узвраћене захвалности, то су умилне шаке Савине, његова моћ и неисцрпна доброта што у свима нама живи.

Сећате се оне нације, што у ћошку сама седи? Она данас слави све своје победе и с љубављу ускличе светитељу Сави.

Јана Шошић, 10/б

ИДИ... и ОСТВАРИ СВОЈЕ СНОВЕ

У једном од многобројних будимпештанских паркова смештена је зграда културног центра МОМ. Дочекала је и испратила многе уметнике и њихове обожаваоце. Ове, 2022. године, последње суботе јануара месеца, угостила је уметнике живота.

Из паркираних аутомобила излазе родитељи. Дотерани, препоносни, пуни позитивне треме и неке радосно тужне емоције. Исте оне чудне емоције као и пре четири године. Тада су највредније на свету предали у руке професора. Стижу и професори чија се храброст граничи са немогућим. Сваке године узму за руку збуњено дете а после четири године пуне руку човека. Данас, ти млади људи, красе улице Будимпеште. Са свих страна, ка културном центру, сливају се елегантна одела и лепршаве хаљине. Ходнике је испунио мирис парфема, младости и успеха.

Иза кулиса, ужурбанао се намешта свака локна, поправља руж, затеже крвата. Испред завесе, у полумраку, зашкрипи по нека столица и надјача шапат нестрпљиве публике. Ово је тај тренутак. Сви га чекају годинама. Матуранти се припремају месецима. И ево, сада се одбројавају минути...

Громогласан аплауз дочекао је водитеље чим су закорачили на бину. Након речи добродошлице и захвалности драгим гостима, најавили су магију: „Уживајте у свечаној додели пантљика Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти. Представљамо вам феноменалну генерацију 2018/2022!” Већ су се брисале прве сузе... кришом.

Величанствена сцена је оживела. Као у бајци, једном у години је ноћ матурског бала. Давних 1830-их година прва свечаност новостасалих матураната одржана је у градићу на северном делу тадашње Угарске, у Банској Штијавници (данас, у Словачкој). Тада се ова прослава називала Валетизација од латинске речи Валете што значи „Живи добро”. Вечерас настављамо традицију дугу већ скоро две стотине

година. Матурантима се поред срца качи трака, односно пантљика. Она је симбол припадности школи, симбол идентитета али и знак растанка. Професори испраћају своје ђаке и остају да дочекају нове генерације. И тако је то сваке године. Ипак, емоције су увек подједнако снажне.

За мало опуштања заслужни су ученици једанаестих разреда. Скеч је изазвао нове сузе али од смеха. Некако се много тога накупи у току школовања и не може све стати у једну комедију. То су успомене којих ће се сећати целог живота и које ће сваки пут измамити осмех. На жалост, ова генерација је ускраћена за велики део школских дана. Актуелни вирус им је украо непроцењиве заједничке тренутке.

О тим лепим школским данима, другарству и емоцијама слушали смо у говору

ПАНТЉИКЕ

дванаестих разреда. Нашим матурантима најтеже пада растајак иако их чека диван, узбудљив и успешан живот. Како би директорка наше гимназије рекла: „Ко преживи „Теслу”, ништа му се више лоше не може десити”. Ово је већ традиционална реченица која изазове смех али уствари говори велику истину: Постали сте самостални, научили сте да волите, да грешите, да будете повређени, да опраштате, да стиснете зубе... идите... спремни сте за живот.

А у тај велики, понекад и окрутан живот, закорачиће као што играју на балу. Корак лаганог али сигурног. Уздигнуте главе. Руке пружене пријатељу. И увек уз осмех. Уз звуке валцера изгледали су замало нестварно. Тешко је поверовати да су то иста она деца која су се пре само неколико година покривала преко главе док грле плишану играчку. Вече прослављања нових матураната нам је представило момке у елегантним оделима и девојке које ће се увек сећати хаљине коју су носиле.

Да су матуранти савремени и спретни видели смо у извођењу модерног плеса. То је та енергија на којој би позавидео и сам Тесла. Када би је користио могао би да осветли планету. То су моћна Теслина деца. А уједно су и нежна јер су сазрела на Тргу ружа.

Зато их испраћамо речима „Не питајте да ли ћете нам недостајати... већ колико...”

Наталија Томић, 11/б

СРЕЋНО 2019.

Молим те,
подигни поглед са својих груди,
са те пантљике свечане, плаве,
и погледај ме поносно,
уздигнуте главе.

Хајде, само храбро,
већ дуго газиш километре,
вучеш кофере пуне живота,
тебе је дотакла туга,
и грешке и лепота.

Знаш, одлазак је почетак,
ово за тебе није ништа ново,
вечерас, валцер нека траје,
то је тај корак,
њиме настави даље.

Слушај, остао је траг,
и у књизи и у оној бразди на клупи,
а срце што је волело за двоје,
памтиће још дуго,
све речи твоје.

Молим те,
подигни поглед са својих груди,
није за сузу пантљика плава,
живот се осмехом зове,
иди... оствари своје снове.

Erasmus+

Учешће представника Српске гимназије „Никола Тесла” из Будимпеште на пројекту „Measure me up!”

Шпанија – земља сунчаних дана, винове лозе и стабала маслина, пешчаних обала и брдовитих крајолика. Коначно, после три године рада на пројекту и упркос Корона вирусу, добили смо прилику да и ми уживамо у њеним благодатима.

„Measure me up!” је пројекат који је под управом Европске уније и фонда студентских размена „Erasmus+”. Поред наше школе, укључене су и школе из Румуније, Хрватске, Србије, Шпаније и Турске. Прва на реду за обилазак била је Шпанија.

Дана 30. јануара, чланови нашег тима, др Јованка Ластић, директорка Српског забавишта, основне школе, гимназије, колегијума и библиотеке „Никола Тесла” у Будимпешти, Марина А. Ремели, професорка математике, која је три године припремала децу решавајући са њима недељно и месечно одређене задатке за ове сусрете, Александра Тумбас информатичар и Ђаци Мирјана Ђурић, Наталија Зуковић, Алекса Тршић и Милан Грунчић запутили су се у авантуру. Слетели смо на тло Шпаније где нас је дочекао прави пријатељски и домаћински одбор за дочек. Сачекали смо слетање осталих земаља учесница и упутили се ка следећем одредишту, малом градићу Баеза, где смо били смештени.

После заслуженог одмора, права дешавања почела су 31. јануара. У старинском амфитеатру школе било је организовано упознавање и свака школа добила је својих пет минута. Право изненађење је било, када су нас почастили закуском пуном шпанских специјалитета. Послеподне овог дана било је резервисано за обилазак овог градића и његових архитектонских знаменитости. Научили смо доста о самој архитектури града и стиливима градње. Успешно смо урадили задатке у мешовитим тимовима које смо изабрали.

$$z^2 - 3$$
$$+ 5z =$$

**study.
practice.
repeat.**

Првог дана фебруара месеца запутили смо се у Хаен, град који носи титулу највећег произвођача маслина на свету. Тамо смо обишли градски музеј где смо научили доста о старом начину живота и средствима за мерење која више нису у употреби, што је уједно и циљ нашег пројекта. Поглед са терасе музеја одузимао је дах, а улице овог града одавале су праву медитеранску атмосферу. При повратку у Баезу, ручали смо и вратили се у школу где смо заједно научили како да направимо термометар. Сви тимови су били успешни, а ми смо постали богатији за још једну вештину.

У среду, 2. фебруара, путовали смо до Гранаде и средњовековног бившег муслиманског града Алхамбра. Зидине овог града у потпуности су сачуване до данас и дочаравају посетиоцима сјај некадашњег царства. После обиласка новијег дела града, остатак дана провели смо у Научном парку. У овом музеју научили смо доста о биологији и астрономији, гледали звезде у планетаријуму и гледали спектакл са правим птицама грабљивицама. Такође смо имали и такмичење у сликању, где је победу однео тим са најоригиналнијом и најинтересантнијом групном фотографијом. Одушевила нас је величина и разноврсност овог музеја, поготово зато што је неким од нас ово био први пут да видимо научну установу ове величине. Следећег дана, у учиоциници за информатику средње школе у Баези, успешно смо сумирали утиске правећи каталог који ће показати свим заинтересованима све детаље о нашем пројекту и авантурама. Прикупљали смо слике, исписивали текстове и успут делили међусобно своја искуства. Овог дана обишли смо и град Убеду, братски град наше Баезе, а посетили смо и музеј посвећен узгоју маслина. Представљени су нам старији инструменти за производњу маслиновог уља, а научили су нас и дегустацији маслиновог уља. Сада чак знамо и да одредимо разлику између најниже класе маслиновог уља и највише, екстра девичанског. Када је свануло сунце у петак, сви смо постали свесни да се ближи неизбежан повратак кући. Рад на каталогу смо привели крају због чега су наши професори били веома поносни на нас. Имали смо још једну, уједно и последњу заједничку активност. Учествовали смо у такмичењу у виду трке по граду где је циљ био да тимски завршимо све задатке. После Са овог путовања сви смо се вратили пуног срца и богатији за још једно прелепо искуство. Засигурно смо сви имали дивне приче да пренесемо пријатељима и породици у нашим школама. Успомене су бројне, утисци само позитивни, а могу да кажем са пуним правом у име свих учесника да ће нам пројекат „Measure me up!” и пут у Шпанију заувек заузимати посебно место у нашим срцима.

Наталија Зуковић, 11.ц

ДАН ЗАЉУБЉЕНИХ

Мисли које нам прострује главом на помен школе вероватно су испуњене искључиво монотоним бројкама, визијама слика грађе комплексних биолошких појмова, неразумљивим цитатима из лектира и мноштвом других ставки које би било досадно и набројати. Ипак, када се у групи пријатеља дотакнемо и чари школских клупа, поред мука које нам исте задају, наједном схватимо да бити ученик није ни најмање лоше. Иза сваке позајмљене хемијске оловке, крије се неко ко ће једва чекати да због исте поново започне конверзацију са вама; иза придржаних врата при улазу у школу крије се љупка намера да вам неко упути блистав осмех; а, шта се крије иза свих лепих гестова и мањка храбрости, откривено је овог 14. фебруара у просторијама гимназије „Никола Тесла“.

Чланови Бачке самоуправе гимназије сјајан пројекат оживели су у понедељак 7. фебруара, недељу дана пред Дан заљубљених.

Наиме, на улазу у гимназију осванула је розе-црвена кутија украшена папирним срцима, пољупцима, и малим писмима; намењена је за убацивање анонимних љубавних порука које ће бити подељене кроз седам дана.

Сем тога, ходнике су красили хумористични параграфи, шарене траке, балони у нијансама црвене и облику срца.

Сам Дан заљубљених обележило дељење писама по одељењима, читање истих, и незаобилазан добар провод. Поруке су биле крајње парадоксалне – од најслађих и најискренијих, до видно ироничних и шалвих. Но, све имале одличан допринос прослављању Дана љубави!

МАСКЕНБАЛ

Забава је поприлично адиктивна, те зашто је вечно не бисмо стварали, зар не? Само две недеље по завршетку једне тематске недеље, уследила је друга, још шаренија и комичнија. Крај фебруара обележили смо журком у свечаној сали Аули – недељи између 18. и 25. фебруара, гимназијалци су се у канцеларији психолога школе пријављивали за учешће у маскенбалу, који се одржао у петак, 25. фебруара. Седам дана уочи журке протекло је у смишљању уникатних костима, јер тог петка, до сада најеуфоричнији догађај другог полугодишта прошао је савршено, по протоколу. Само маскирани ученици су присуствовали, а имало их је готово две стотине! Уз музику, сјајну декорацију, шаренолика светла и дивљење једни другима, успешно смо улепшали још један школски дан и обојили га бојама срећне младости!

Јана Шошић
10/6

Успеси кошаркашких секција Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти

Током првих месеци 2022. године остварене су убедљиве победе мушке и женске кошаркашке секције Српске гимназије „Никола Тесла”. Мушка екипа наших средњошколаца успешно је одиграла утакмице 19. јануара 2022. против Гимназије „Етвеш” и то на њиховом терену. Дана 25. јануара одигран је још један меч но, овом приликом на домаћем терену, у спортској сали наше школе и то против Гимназије „Сент Ласло”. Уследио је још низ победа против Гимназије „Фазекаш”, средње школе „Трефорт”, а такође и против Пијаристичке гимназије. Утакмице су одигране првог, десетог и шеснаестог фебруара у мушкој конкуренцији.

Са женском екипом су остварене две важне убедљиве победе против Гимназије „Етвеш” које су одигране 17. и 24. фебруара. Тиме је остварен пласман на завршно државно такмичење под називом „Бачка олимпијада” која ће се приредити у Кечкемету, граду домаћину. Ово спортско надметање ће се одржати у периоду између 31. марта и 3 априла. Тако ће наша Српска гимназија „Никола Тесла”, као победник будимпештанских гимназија, бити представник мађарске престонице на предстојећем државном такмичењу средњих школа Мађарске.

Проф. Дејан Младеновић

УСПЕСИ КОШАРКАША

ХЛАДНОЋА

Хладноћа, сви је осетимо али је не видимо.

Хладно време је климатска промена, која прође, траје дуже или краће али се кад-тад заврши.

Оно што је можда дуготрајно је *хладан човек*.

Шта значи хладан човек?

Како је бити хладан, леден?

Људи су као време. Мењају се. Константно.

Почињем од самог изгледа човека који се мења у великој мери; човек не само што се мења споља, мења се и изнутра, сваког новог дана.

Има другачије мишљење, размишљање, другачија осећања.

Човек се мењао кроз историју, на боље, учио се разним делатностима, развијао се ментално и физички.

Главни проблем данашњице је што се човек и даље мења, нажалост на горе.

Зашто на горе? Све му је стављено на тацну. Баш зато што је све допуштено, друштво је искварено – развија се, али по принципу данашњег света, окрутно и саможиво, спремно за данашњи свет.

Особине које се данас дижу у небеса, убрајају у врлине, углавном су ни сличне особинама пре; више се не цени искреност, љубазност, саосећајност, неисквареност.

Људи су се променили, свет се променио, границе су се помериле, толерантност смањила.

Влада мржња, тежња ни према чему.

Тражимо корист, елеминишемо емоције, волимо рат. Дипломатија је празна прича, као и демократија. Немамо права да водимо нормалан живота – не, нисам рекла савршен, јер смо далеко од тога.

Људе око нас гледамо као конкуренцију, губимо себе, идемо право у пропаст.

На почетку сам рекла *хладан човек*; хладан човек, се испољава или крије у сваком од нас, све у свему, чучи у свима нама.

Понекад, сви смо хладни, не маримо за друге, мислимо на себе. Класична саможивост. Не кажем да је волети себе нешто сасвим лоше – није, и треба себи бити најбитнији.

Ако не волиш себе, нећеш волети ни друге.

Сматрам да треба себи да будемо битни, али *не једини битни*. Морамо се некада осврнути и на свет око себе, људе који нас воле.

Хладан човек преовладава када је повређен од стране неке драге особе – тада се у њему гаси свака топла емоција, било каква врста емпатије, преовладава гнев и мржња.

И на крају, шта смо?

Хладни слабићи. А живимо у лепом времену.

Лепо време изгледа ствара слабиће, а тешко време рађа јунаке.

Ива Тодоровић, 10/б